

Nominalizări Premiul Național Brâncuși 2020

Peter JACOBI, pentru expoziția retrospectivă: *Bilderfahrzeuge - Vehicule ale imaginii*, deschisă, vineri, 11 decembrie 2020 la Muzeul Național de Artă Contemporană din București.

Peter Jacobi s-a născut la 11 noiembrie 1935 la Ploiești. În anul 1954 a fost admis la Facultatea de Arte, secția sculptură, pe care a terminat-o șase ani mai târziu, în 1961. În anul 1970, la vârsta de 35 de ani, sculptorul s-a mutat în Germania, unde un an mai târziu avea să devină profesor la Universitatea de Artă (*Hochschule für Gestaltung*) din Pforzheim, unde a profesat până în 1998. După numeroase expoziții personale și de grup la care a participat în străinătate, în anii '90 a revenit în România, unde a expus la București, Craiova, Brașov, Sibiu, Timișoara.

Expoziția artistului, care trăiește și lucrează la Wurmberg, Germania, aduce o serie de teme majore din creația acestuia, trasând un parcurs singular care se întinde pe mai bine de șase decenii de activitate: de la sculptura figurativă a anilor '60 și suprapunerile acesteia cu arta conceptuală din anii '70, la definirea practicii fotografice începând cu anii '80, trecând prin multiplele – și constantele – sale căutări privind monumentele de for public, care își găsesc punctul culminant, în România, odată cu realizarea Monumentului Holocaustului de la București.

În expoziția deschisă la MNAC, ceea ce la prima vedere ar putea părea un ansamblu eclectic, format din elemente opuse este, în fapt, rezultatul unei construcții extrem de atente și consistente, în cadrul căreia preocupările intelectuale și seriile de lucrări rezultate coabitează într-un raport de continuitate și potențare reciprocă.

Ion MÂNDRESCU, pentru expoziția „Omul, Timpul, Spațiul” deschisă la 18 august 2020, de către Muzeul Național al Bucovinei, la Muzeul de Istorie din Suceava.

Ion Mândrescu s-a născut în 1954 la Mihoveni, comuna Șcheia (jud. Suceava), apoi a urmat Liceul de muzică și arte plastice din Botoșani (absolvit în 1974) și Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București (1976-1980).

Începând cu anul 1977, Mândrescu își va reconsidera opinia despre figurativ, care de atunci va fi mereu încărcat de concretețe, înțeles și forță. În 1979 a obținut premiul revistei „Amfiteatru” pentru reliefurile „Conflict”. În 1981 a câștigat o bursă pentru sculptură și, timp de doi ani, a avut un atelier la Muzeul Stork. Cinci ani mai târziu, a sculptat bustul lui Mihai Eminescu, care, în 1990, va fi transpus în bronz, în trei exemplare: unul se află expus în Caracas, unul se află la Chișinău și al treilea la Mănăstirea Sucevița.

În 1985 începe să modeleze seria „Omul, Timpul, Spațiul”. Această operă consemnează nu numai una dintre cele mai importante lucrări ale artistului, dar și revenirea la sculptura figurativă.

CENTRUL DE
CERCETARE
DOCUMENTARE
ȘI PROMOVARE
CONSTANTIN
BRÂNCUȘI

e-mail: office@centrulbrancusi.ro
website: www.centrulbrancusi.ro

Târgu-Jiu, Gorj, B-dul C. Brâncuși nr. 12 A, Cod 210192, tel/fax. +40.253.217.570

În 1993, Ion Mândrescu a participat cu 30 de lucrări la expoziția deschisă la Centrul Cultural Român la Paris. Acestea au fost admirate de un sculptor francez, care le-a recomandat galeriei Akka Valmay, de pe celebra Rue de Seine.

În 2003 o lucrare „Omul, timpul, spațiul” a intrat în colecția Consiliului de miniștri a Comisiei Europene.

În străinătate, Ion Mândrescu a expus, între altele, în Bulgaria (Sofia), Ungaria (Budapesta), Polonia (Varșovia), Germania (Berlin), Austria (Viena), China (Beijing), Franța (Paris, Strasbourg), Spania (Sevilla), Serbia (Belgrad). Are mai multe premii și distincții, numeroase lucrări în colecții private și este prezent permanent cu opere în galerii din București, Viena și Paris. Are peste 200 de lucrări în colecții private din România, Franța, Anglia, Germania, Italia, Israel, SUA, Grecia, Austria și Serbia.

Expoziția propusă, etalată în Galeria „POD”, prima a artistului plastic la Suceava, cuprinde 17 lucrări care definesc temele majore: „Structurile”, „Călătorii inițiatice”, „Sfinxul” „Însingurare”, „Omul, timpul, spațiul”, „Murim spre a ne naște”.

Cristina ILIESCU, pentru expoziția personală deschisă în data de 18 februarie 2020, la Galeria Simeza din București.

Cristina Iliescu s-a născut la data de 16 mai 1955, în București. În anul 1981 a absolvit Universitatea de Arte din București. Este membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, Filiala București.

Între anii 1981 și 2016 participă la toate saloanele de artă plastică și decorativ, municipale, bienale și republicane, precum și la numeroase simpozioane, tabere de creație și expoziții de grup la București, Buzău, Pădurea Neagră – jud. Bihor, Târgu Jiu, Dorohoi, Galați, Pitești, Sibiu.

A avut o serie de expoziții personale la: Galeria Galateea (1991), Galeria Simeza (1994), Galeria Sabina și Jean Negulescu (2002), Galeria Simeza (2004), Palatele Brâncovenesti, Erfurt – Germania (1986), Kanazawa – Japonia (1988 și 1992), Ebeltoft – Danemarca (1989), Expoziția „Nimagine” Biot – Franța (1992), Anvers – Belgia (1993), Tel Aviv – Israel (1993), Liege – Belgia (1995), Brabant – Olanda (1994), Atena – Grecia (1999)

A participat la numeroase tabere, precum: Dorohoi (1998), ARTUBORG – București (2001), Tabăra de sculptură „Gheorghe Iliescu – Călinești” – Pitești (2004), Tabăra de creație „Arta ca viață” – Galați (2005), obținând o serie de premii. Lucrările sale se regăsesc în numeroase colecții particulare și muzee din Belgia, Olanda, Danemarca, Israel, Grecia, Germania, Canada și USA.

Manager,
Doru STRÎMBULESCU

